

GAMLE MINDER.

Lystspil med Sang i 2 Akter oversat af Chiewitz og Ad. Recke.

(1856. Hoftheatret.)

Andante. Girard.

I.

p Nej, nej, nej! det maa være lidt an-stændig, al min Vel-stand maa jeg lade se.

f *p* *ff* *dolce.*
Guld-ka-re-then er complet nød-ven-dig, Top-per og det ly-se-blaa Livré. Ja til et Bryllup

kø-re man maa. Til Rendezvous til-fods kan man gaa, til Prøver med, men ej til Fo-re stil-lin-gen.

Allegro.

II.

mf

Girard.

p *mf*
V.1. Jeg tør si-ge, jeg var net, syl-fe-let og a-dret, ja var me-get mer end det,

ja var me-get mer end det.

Før - ste Op - fin - der jeg var af de ra - ske, flet - ten - de, spræt - ten - de

Kraft. Pas de bas - que. Man - gen En mi - ne Ben har to - talt for - tum - let Ho' - det,

Man - gen En mi - ne Ben har to - talt for - tum - let Ho' - det Hvem der nu dem

ser, vil nep - pe tro det, hvem der nu dem ser vil nep - pe tro det!

V. 2.

Gamle Minder dukke op;
 Se med Hop
 I Galop
 ¶ Rundt jeg drejed', som en Top! ¶
 Ak - den Bøgestring ret aldrig jeg glemmer!
 Tusende,
 Susende,
 Brusende Stemmer
 Har forvoldt
 Jeg var stolt -
 Hvorfor skal jeg det fordølge?
 ¶ Minder - ak duk ned i Tidens Bølge! ¶

V. 3.

Sagen var saa noget nær,
 At mon eh'er
 Havde der (peger paa Foden)
 ¶ Hvad Voltaire havde her ¶ (peger paa Hovedet.)
 Tusind' Ideer i Knæerne knurrede,
 Knagede,
 Bragede,
 Surrede, snurrede -
 Og jeg galdt
 Overalt
 For en Heros - tør jeg sværge -
 ¶ Men nu er jeg bleven Kirkeværge. ¶